

ЧЕТВЕРТО ПРОШЕНІЕ.

« Хлѣбъ нашъ насущный
« даждь намъ днесь. »

Спасительтъ ны учи че ный смы,
срѣщу Бога, въ пълнѣ зависимость,
толкъ за привременнытъ колкото
и за духовнытъ нѣща. Человѣкъ
не получава потрѣбнытъ за живо-
та нѣща, самыйтъ даже животъ,
освѣнь чрезъ божіѣтъ благодать.
Сохраненіето му не е освѣнь про-
дълженіе на творческото онова дѣй-
ствіе, което е дало бытіето, и ако
живѣе, той живѣе, защото Богъ и-
ска сохраненіето на животътъ му.